

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafu Românesc Duminec'a și Joi'a, la fie-care două săptămâni cu adăușul Poștoarei. — Prenumeratiunea se face în Sibiu la expeditorul foiei, preafara la c. r. poște cu bani gaț prin scrisori francate, adresate către expeditor. Prețu prenumeratiunii pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumătate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 37.

ANULU XXV.

Sibiu 1224 Maiu 1877.

Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl., iera pre o jumătate de anu 4 fl. v. a., Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumătate de anu 6 fl. v. a. Inseratele se platescu pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Independenția României.

Unu telegramu alu biroului de corespondență cu datulu 8/20 Maiu (vede telegramele) anunția, ca s'aru fi proclamatu eri, adeca în 7/19 c., independenția României. Acăsta scire se vede a fi pripita, căci foile din București „Unulu pentru Altulu”; „Pres'a” și „Timpulu” din 8 Maiu nu amintescu cu nici unu cuventu despre acăsta întemplantu importantu.

Diariulu „Politik” din Prag'a, în numărulu dela 13 Maiu, vorbindu despre atitudinea României face între altele apretiarile următoare:

„Relatiunile de suzeranitate ale Turciei trebuie să încete, căci altfelu Europ'a nu va avea linișce.

„Istoria orientulu contine ne-numerate exemple, ca starea de vasalitate numai acolo s'a pututu suferi, unde acei cari o purtau n'au avutu puterea morala și curagiulu. Si cine a înființiatu statele vasale, aceste torpile ale diplomatiei europene? Neapertu diplomati'a, care totu-déun'a i'a numai jumătate de mesuri și arareori se înalta la o idee pentru asigurarea păcei.

„Cine dar' va combate declarațiunea de independență a României? În tota Europ'a afara de unguri și nemții din Vien'a, nimeni nu se va opune românilor și serbilor întră rezolvarea acăstu procesu.

„Magiarii cari au fostu în totu-déun'a de rea credință în cestiunile românilor și slavilor, de buna s'ema nu potu să vedă înființarea de staturi independențe române și slave, însă numai pentru placulu unguilor nu se va sacrifică nimeni.”

„National Zeitung” din Berlinu constatandu ca motiunea votata de corpurile legiuitoru din București cuprinde în faptu declarațiunea de independență, se exprima astfelu:

„Acăsta procedere are cu totulu alta importanță decâtu încercările ce s'au facutu asta-tómna în Serbi'a. Unu astfelu de pasu de buna s'ema nu s'aru fi facutu din partea guvernulu și corpurilor legiuitoru române, deca puterile, cari au unu interesu de pozițiunea țierei, n'aru fi fostu pipaite și deca densele n'aru fi fostu pregătite pentru acăstu terenu, ci aru fi fostu numai surprinse că cu casulu proclamării de rege a principelui Milanu. Resbelulu a împinsu pe Romani'a într'o pozițiune care o sileă la defăcerea ei de Turci'a.”

„Kölnische Zeitung” anunțandu ca Sultanulu aru fi subsemnatu la 9 Maiu o irada care decretă detronarea Domnulu românilor, face următoarele aprecieri:

„După ce Pört'a n'a pututu garanță apărarea principatulu românesc amenințatu, de care avea nevoia pentru a se putea opune intrării rusilor, după ce turcii însiși au luat ofensiv'a în contr'a teritoriulu românesc, după ce la toate reprezentatiunile României, Pört'a s'eu a tacutu s'eu a respunsu în modu vatematoriu, după ce în fine Pört'a detronăza chiaru și pe principele Carolu: la toate aceste atacuri și violări respunsulu celu mai nimeritu alu României este acelu pe care l'a datu dejă. Romani'a asemenea n'a primitu nici unu respunsu la reprezentatiunile sele adresate puterilor garante. Cu modulu acăsta, Romani'a a fostu deslegata de a mai

asteptă după consiliile puterilor, și a fostu nevoita de a lua însasi o otărare conforma cu impregiurările critice de care eră amenințata. Romani'a dar' va formă unu factoru puternicu în rezolvarea incurcăturilor actuale, și nu atătu prin ponderositatea ei, câtu prin valoarea ce o are la puterile garante.”

„Pester Lloyd”, care nu de multu ne asigură, ca proclamarea independenței României aru fi signalulu pentru Austro-Ungari'a a intră în acțiune, scrie în numărulu seu de Joi (17 Maiu) următoarele:

„Noi nu ținemu nici decâtu de imposibila o transformare radicala în spiritulu poporulu românesc. Voiesce Romani'a intr'adeveru a pasă la proclamarea independenței și privesce ea astadi la Russi'a că la unic'a putere, care i pôte mijloci independenței, totuși nu va întârzi multu, a recunoscă în Austro-Ungari'a unic'a putere, care i-aru puté sustiené acăsta independență”....

„Totu ce face astadi Romani'a se pôte privi numai că o insinuare a pretensiunilor sele. Speranți'a ei cea mai buna pôte fi numai aceea: a vedé asiguratu unu locioru modestu pentru interesele sele la încheierea păcei viitoare.”

Teatrulu resbelulu.

11/23 Maiu.

Pâna în momentul de fatia încă nimic'a pozitivu despre trecerea peste Dunare. Se dice că pregătirile pentru trecere aru fi complete; unu capu de podu aru fi construitu dejă rusii în satulu turcescu Ghecet (pe o insula a Dunarei între Brăil'a și Macinu); ca la Zimnicea are să se facă incercarea cea mai puternica. Putere armata agresivă la Dunare aru fi 235,520 rusi cu 540 tunuri, langa care mai vină a se adauge 132,480 rusi cu 288 tunuri ce suntu pe drumu și în fine cele două corpuri române cari facu 68,700 români cu 126 tunuri. Asiă dăra o putere armata de 304 220 combatanți cu 666 tunuri stă gaț'a trece, langa cari adaugendu-se cele 132,480 rusi cu 288 tunuri cari suntu pe drumu dau sum'a de 436,600 combatanți cu 954 tunuri. Ce resistență voru pune turcii cari abiă ajungu la cifr'a de 200,000 ne spunu unele diurnale de pe acum prorocindu ca turcii se voru apără, nu la Dunare, ci la lini'a Balcanulu. În Romani'a rămănu pentru garnisone și apărarea țierei 44,940 români militii teritoriale

În Asi'a cu toate telegramele bombastice ale turcilor rusii facu progrese însemnate. În 5/17 l. c. au luat fortăreți'a Ardahanulu care deschide drumulu spre Erzerum și taie comunicatiunea Carsulu, dejă strimtoratu, de către orientu și nordu. Turcii facu mare șgomotu cu bombardarea satu-orasielulu Suchum Kaleh, care n'are nici o însemnatate. Acăstu satu-orasielu de pe malulu mării-negre are 318 locuitori și o garnisonă de două companii cu patru tunuri.

În cele următoare reproducem după „Timpulu”, „Românulu” și alte unele amenunțe din viața cea miscată de pe câmpulu resbelulu:

Asupr'a luptei dela Olteniti'a, dice „Românulu” care a fostu nu numai de artileria, ci și o lupta de infanteria, primimu următoarele amenunțe:

Unu monitoriu turcescu, insotitu

de unu slepu, venindu în josulu Dunarei, s'a opritu pe la 8 ore diminița, la 1800 metri în josulu Oltenitiei sub malulu turcescu, adăpostindu-se după o indoitura a malulu contr'a tunurilor noastre. Pe la 12 1/2 ore, același monitoriu, voindu a si urmă calea, fortulu turcescu dela Turcucaia deschise o viua comanda contr'a bateriilor noastre că sa-i apere trecerea. În același tempu infanteri'a turcesca desfășurându-se în tiraliori pe mal, în dosulu sianțurilor lor, deschise foculu în contr'a infanteriei noastre.

Monitoriulu din parte-i, înaintându încetu pe sub malulu turcescu, tragea neconținutu în contr'a noastră. Toate bateriile noastre trageau atătu contr'a monitoriulu câtu și contr'a forturilor și a trupelor turcesci. Infanteri'a noastră desfășurata în tiraliori și adăpostita de sianțuri, tragea asupr'a tiraliorilor turci.

Acăsta lupta n'a ținutu mai multu de-o ora și unu sfertu. Din partea noastră n'amu avutu nici morti, nici macaru raniti. Tirulu tunurilor turcesci eră asiă de reu îndreptatu, încātu n'a facutu stricaciune nici chiaru parapetelor bateriilor noastre.

Foculu bateriilor noastre a fostu foarte bine condusu; mai multe obuse au isbitu în monitoriu, facendu-i stricaciuni. O bateria dintr'ale noastre comandata de capitanulu Lupascu, a avutu unu efectu superioru, prin justeti'a tirulu ei ea a reusitu a pune foculu în fortulu turcescu. Acăstu incendiu eră atătu de mare, încātu trei ore după încetarea luptei, totu se mai vedé. În acăsta afacere trupele comandate de generalulu Manu au aretatu multa bravura și multu sânge rece.

Totu ieri, o alta afacere s'a întemplantu la Islazu.

Pe la ora 1 după amedi unu monitoriu a înaintatu din partea dreapta a orasiulu, acoperitu de o insula care 'lu adăpostise contr'a bateriei noastre.

Pe la 1 și jum., monitoriulu începă a bombardă Islazulu. Bateria română, care se află acolo, a ripostatu îndata. Lupt'a a ținutu o ora. Monitoriulu a trasu patruzeci de obuse de calibru mare, din cari numai cinci au eclatatu. Toate proiectilele noastre au eclatatu.

Stricaciunile cauzate nouă de acăsta bombardare, suntu cu totulu neînsemnate. Pichetulu Nr. 10 și o magasia de ordiu au fostu strabutate de câte unu obusu, înse obusurile neclătându, nu s'a aprinsu nimic și nimeni n'a fostu atinsu.

Monitoriulu turcu a fostu lovitu de patru proiectile, din care un'a a lovitu foarte reu catartulu. Astfelu, elu a fostu nevoitu a se retrage în portulu dela Nicopoli.

Pe la sfersitul bombardării, o mare corabia otomana a înaintatu spre Islazu și s'a opritu la vre-o șapte kilometri în stâng'a bateriei noastre.

În „Timpulu” cetim:

Olteniti'a, 4 Maiu.

Prin telegram'a ce v'amu tramisu eri, v'amu anunțatu ca a începutu ier' lupt'a între turci și români, pe la orele două după amedi.

De atunci pâna adă, 4 Maiu, două ore după amedi, putem dice ca aerulu din acăsta parte a Dunarei a fostu mereu întiesatu de mirosulu și fumulu prafulu de pusca. Este unu aeru care ne îmbata. Placerea cu care 'lu re-

spirămu, dovedesce ca n'amu perdutu nimic din viteji'a stramosișca; ca deca armele n'au scapatu atătu tempu în apărarea săntelor hotare, vin'a nu este nici a bratielor, nici a sufletelor noastre, ci a impregiurilor prin cari amu trecut și cari ne-au facutu indiferenti de glori'a militara, căci nu aveam pentru ce să ne luptămu.

Adă înse cându avem o țiera de apertu, cându mândri'a natiunala ne refăta sufletulu, în fati'a focurilor inamiculu, simțim și noi ca suntem o natiune.

Acăsta consciință patriotica este cu atătu mai viua cu câtu o vedem izbucnindu nu numai din sufletulu societății culte, dar' și din alu poporulu, că unu simțimentu naturalu. Oficieri, soldati, orasieni și țierani, toti de o potriua simtu ardorea de lupta, setea de a înfrunță pericolulu. Apoi acea solidaritate natiunala care face să dispara toate urele, toate interesele, toate osebirele sociale, și toti să ne contopim într'o singura vointă, într'unu singuru doru, probăza și mai multu ca acăstu poporu nu numai ca esista, dar' ca este mare și demnu de o sorte mai buna.

În privinți'a solidarității, voim aminti unu faptu de eri

Deca osebescă ce-va pe soldatulu nostru, este nepasarea cu care sta în fati'a pericolulu. Pre cându soldatulu turcu și chiaru alu altor natiunaltăți mai renumite pentru bravura, se furisișca, se ascunde prin sianțuri, românulu sfidăza mórtea, — și tocmai pentru acăsta pôte și mórtea 'lu ocolesce. Unu asemenea soldatu eri se plimbă pe malulu Dunarei cu lulé'ca în gura. Turcii vedindu-lu descărcara îndata o plóia de glóntie. Soldatulu fu ranitu. Acăsta fu de ajunsu a îndarji pe soldatii nostri cari padiau malulu, pentru a face pe turci să regrete scârbós'a loru procedare. Pusile începura, dar' la siguru. Fia-care soldatu caută să nu-si pârda prafulu și glóntiele; de aceea ochiă încetu dar' bine.

Este unu spectaculu care 'ti face ochii să lacrimize de bucuria și mândria, cându vedi sângele rece, nepasarea cu care 'si pune cartusiulu și ochesce. Glumele chiaru nu lipsescu. Asiă pe cându unu soldatu 'si trantise chepiulu și ochiă, altulu care nu prea se recomandă cu economi'a focurilor, dice: „Nu că la iepuri, Marine.” Altulu ier' dicea ridenti: „Numai de nu 'i a-si sparge ciubuculu că sa-lu gasescu cându voiu trece acolo!”

Pe la siese ore au începutu și bateriile române și turcesci, dar' focurile acestor'a n'au ținutu decâtu vr'o ora.

Ceilalti soldati cari erau departe de lupta, ardeau de o impaciencia copilarésca de a lua și ei parte. Dorobantii cu osebire strigau mai tare să mērga și ei. Dar' cum nu li s'a permisu implinirea acăstei dorințe, căti-va au începutu să jôce de ciuda.

De-si lupt'a de eri a ținutu vr'o cinci ore, nici o perdere din partea românilor, pe cându din partea turcilor s'a vedutu multi cadindu, între cari și unu oficeru.

Adă la 12 ore a începutu ier' focurile între bateriile noastre și cele de dincolo. „Purcelele turcilor” — căci asiă numescu soldatii nostri ghiulelele, cadu foarte reu, pre cându a le noastre cum cadu, „fata în graba câte-o spusa de purcei.”

O maga-ie din Olteniti'a s'a dem-
rimatu. Turtucaia arde. Bateriele nó-
stre tuna mereu si tóte obusurile se
spargu pe tabliele si siandramalele
turcesci.

In acestu momentu 'mi trece o
figura prin minte, generalulu Florescu!
Déca adi inim'a ori-cáru románu tre-
sare de fericire si mándrie, nu trebuie
óre sa ne amintim ca, déca avem o
armata atátu de exercitata si cu unu
materialu atátu de bunu, lui si numai
lui datorim acést'a, cáci elu si numai
elu si-a jertfitu viéti'a intréga pentru
formarea si in florirea ei? Tóte invec-
tivele si calomniile inamicilor sei adi
se ineca in bubuitulu tunurilor ro-
mánesci cari 'i cánta meritulu si cari
spunu Romaniei ca ea póte sa crédia
in viitoriu, cáci are o armata brava si
fii cu prevedere. G.

Unu ofieru c. r., dice „Fr. Bitt“,
care este stationatu in Transilvani'a,
scrie la ai sei intre altele „ca diur-
nalistic'a nu apretiesce de ajunsu pe
románi“. „Cetescu neintreruptu — se
dice in scrisóre — despre lasitatea
trupeloru, cetescu glume próste despre
tiéra si ómeni, pe scurtu, se silescu a
face ridiculu „regatulu in spe“ dim-
preuna cu tóte incorectáriile sele. Pre-
cum sciti eu cunoscu Romani'a inca
de pe timpurile cându erá o Moldavia
si o Valachia, cunosc Romani'a de pe
tempulu cându intrase armat'a c. r.
cându cu resbelulu din Crime'a. Ce
a fostu odata, astadi nu mai are tre-
cere. Armat'a a invetiata a se simti.
Principele Carolu, unu Hohenzoller, este
soldatu din crescutu pâna in calcáie,
tóta atentiunea sea este indreptata
asupr'a armatei. „Kanonen-Kruppulu“
i-a liferatu materialu distinsu de tu-
nuri. Desvoltarea trupeloru se face de
multi ani cu deplina atentiune; arti-
leri'a, partea cea mai mare este or-
ganisata dupa must'r'a nemtiésca si de
„Schulmeisteri“ prusiani si ve spunu:
tunurile, ómenii dela cai si servitiulu
tunurilor, suntu escelenti. In armat'a
intréga, carea dupa parerea mea póte
se suie pâna la 80—100,000, dintre
cari 40—50,000 potu fi intrebuintati
in batalia, precându ceealalta parte
sa faca servitie in garnisóne si cá cor-
puri patrolátore, — este numai o do-
rintia: de a se intalni cátu mai cu-
rendu cu turcii.“

O proba.

cum se aprecieza in Romani'a atitu-
dinea diurnaleloru vienesi si Buda-
pestane cu coditiile lor, ne dá „Tim-
pulu“ din Bucuresti dela 6 Maiu in
urmatóarele:

Diurierele camatariloru, speculantiloru
de bursa si aventurosiloru intreprinditori
din Vien'a, si in impregiurárele de fatia 'si
reversa veninulu urei lor neputincióse asu-
pr'a Romaniei.

Acést'a nu ne mira. Din chiaru in-
táilulu momentu cându asemenea diuriere
austriace si unguresci, au inceputu sa vorb-
sea despre afacerile Romaniei, ele s'au re-
comandatu despretiului nostru prin nedrep-
tatea lor. De aceea si opiniunea publica
din acést'a tiéra s'a deprinsu de multu de a
nu pune temeiu pe afirmárele acestoru or-
gane si de a nu dá cea mai mica atentiune
criticei lor, sciindu fórte bine ca ele nu
suntu decâtu organele unoru interese mes-
chine.

Acei cari le inspira, aru voi sa afle
in Romani'a unu câmpu deschisu pentru cu-
piditatea lor; — dar' cum bunulu simtu
si cerbic'a tieranului dela Dunare se revólta
si respinge asemenea lupte, ei se resbuna,
insultându-ne prin foile lor.

In numerulu de Mercuri amu repro-
dusu cá proba de orbirea si nedreptatea
acestoru diuare, unu articolu din „Fremden-
blatt.“ Din eróre s'a omis de a se spune
ca nu-lu impartasim. Publiculu in sa care
cunósce vederile si principiele nóstre, a
sciuta fórte bine ca elu erá reproducu nu-
mai cá unu simplu specimenu de gingasia

pentru noi a foiloru acelor Ghetto din
Vien'a si Pest'a.

Altmintrea n'avemu nici o trebuintia
cá ele sa recunósca valórea militaria a po-
porului románu. Acést'a valóre o constatá,
nu numai seculii trecutii, plini de fapte mi-
litare, dar' si luptele din secululu acest'a
cari s'au intemplat in valea dintre Car-
pati si Dunare. Nu adi pentru intái'a óra
románu lu ptá asemenea cu russulu con-
tr'a barbariei musulmane care a restignitu
de seculi in miseria si asuprire atátea po-
póre demne de libertate si fericire. Astadi
chiaru armat'a nóstrá dela malulu Dunarei
dovedesece lumei intregi ca suntu calumnióse
cuvintele organului vienesu „Fremdenblatt“,
ca la stranepotii legionariloru lui Traianu
se gasesce astadi ori-ce altu, numai „virtus
romana“ nu.

Ca avem inca „virtus romana“, mai
amintésca-si cei dela „Fremdenblatt“ cum
sciu sa se lupte regimentele románe din Au-
stri'a, ce lauri incunúná stégurile lor, de
câte ori curagiulu si aventulu románu lui a
decisu victóri'a contr'a celor mai brave ar-
mate din lume.

Dela congregatiunea comi- tatense.

Sibiu in 15 Maiu 1877.

Siedinti'a congregatiunei extraor-
dinare se deschide la 10¹/₄ óre prin
comitele supremu, care provóca adu-
narea cá in conformitate cu art. XXXIII
de lege din 1874 sa pásiesca la nóu'a
formare a cercuriloru de alegere si la
constituirea unei comisii centrale
pentru conscrierea alegatoriloru. Pre-
sentându comitetulu permanentu unu
proiectu pentru acestu scopu notariulu
Kästner este provocatu a dá cetire
acestui proiectu. Impartirea comitatu-
lui de alegere dupa propunerea comi-
tetului permanentu este urmatórea:
1) cerculu Sebesiului cu 22 comune,
31,796 suflete si 489 alegatori; 2) in
cerculu Cristianului cu 24 comune,
43,393 suflete si 703 alegatori; 3)
in cerculu Cisanadii cu 19 comune,
31,878 suflete si 826 alegatori; 4) cer-
culu Vurperului cu 21 comune, 19,478
suflete si 590 alegatori. — Numerulu
sufleteloru in comitatu computându-se
cu 126,525 suflete si 2875 alegatori,
vine 1 deputatu pe 31,621 suflete si
pe 718 alegatori.

La cererea membrului E. Mace-
lariu se cetescu in specialu si comunele,
cari apartieniu fia-cáru cercu electo-
ralu proiectatu.

La dezbaterea generala asupr'a
acestui proiectu membrulu Dr. Pacu-
rariu vorbesce in contr'a propunerei
comitetului. Arata insemnatatea obiec-
tului din cestiune, in care se tractéza
despre indreptarea poporului de a
luá influintia asupr'a statului, si do-
resce cá acestu obiectu sa fia tractatu
cátu se póte mai conscientiosu. Comi-
tetulu permanentu, care pâna acum'a
a purcesu dupa unu sistem óre-care
in tóte lucráriile sele, de asta-data
pare a se fi abatutu dela acestu sistem.
Positiunea geografica aru fi fostu bine
sa se fi luat in considerare la forma-
rea cercuriloru administrative; la for-
marea cercuriloru electorale positiunea
geografica a comuneloru nu este de
atát'a insemnatate. La formatiunea cer-
curiloru electorale sa se iá in privre
usiorarea cetatieniloru in exerciarea
dreptului de alegere. Cercurile trebuie
deci formate astfelu cá nu unu cercu
sa fia de 43,000 iér' altulu numai de
19,000 suflete. Densulu propune deci
o nóua arondare a cercuriloru electo-
rale si anume: 1) cerculu Sebesiului
cu 22 comune, 32,986 suflete si 693
alegatori; 2) cerculu Salistei cu 38,670
suflete 562 alegatori; 3) cerculu Tal-
maciului cu 34,645 suflete si 706 alega-
tori; 4) cerculu Nocrichiului cu 24,682
suflete si 793 alegatori;

Propunerea acést'a o presentéza
cá contr'a proiectu biuroului.

In contr'a proiectului Dr. Pacu-
rariu si pentru propunerea comitetu-
lui vorbescu Michaelis, Malmer, fára
inse de a aduce vre-unu motivu mai

palpabilu pentru proiectulu comitetu-
lui, pre care 'lu spriginescu. Ne mai
fiindu nime insinuatulu la cuventu mai
vorbescu Kästner si Pacurariu pentru
propunerile lor. Punendu-se apoi la
votu, propunerea comitetului se pri-
mesce cu majoritate de voturi.

Dr. Pacurariu insinua in contr'a
acestei hotariri votu separatulu cu in-
voirea celor-lalti membri, cari parti-
nescu propunerea sea.

La dezbaterea speciala se pri-
mescu tóte punctele, dupa cum au
fostu propuse de comitetu; numai la
cerc. 4 se facú o schimbare prin aceea,
ca la propunerea membr. I. Bolog'a,
loculu centralu de alegere se hotari a
fi Nocrichiulu in loculu Vurperului
propusu de comitetu.

Urméza la ordine alegerea comi-
siei centrale pentru conscrierea ale-
gatoriloru. Acést'a comisiune va avé
sa se compuna din 26 membri, si 4
membri substituti. Cá alesi sa enuntia
la sfersitulu siedintiei urmatorii:

Gust. Binder, Cisanadie; Iacobu
Bolog'a, Sibiu; Dumitru Florianu, Sa-
liste; Martin Fleischer pretoru, Sibiu;
Petru Fleischer, Cisanadie; Simonu Fuss,
Siur'a mare; Ioanu Hann, Gusteritia;
Martin Salmen, Slimnicu; Mati'a Hub-
ner, Turnisioru; Henricu Kästner, pro-
to-notariu; Wilhelmu Klein, pretor.;
Davidu Krasser, Apoldu de susu; Al-
bert Leonhard, vice-notariu; Andreiu
Lösch, Rosi'a; Dr. Iuliu Löw, advócatu;
Ioanu Macelariu, Porcesti; Zacharie
Mog'a, Sasciori; Ioanu Morariu; Ioanu
Onescu, Rehau; Nic. de Popu, pre-
toru; Bucuru Respopu, Secelu; Georgiu
Schemmel, Nocrichiu; Iosifu Schuster,
Sibiu; Eugenu Wellmann, amplotiatu
magistratualu; Mauritiu Weltheru; An-
dreiu Zay, Vurperu.

Membrii suplenti: Iosifu Drotleff,
vice-notariu; Emil Emrich, archiviariu
comit.; Dr. Fridericu Orendt, compta-
bilu; Gustavu Wolff, cancelistu comit.

Se pune la ordine proiectulu comi-
tetului pentru impartirea comitatu-
lui in cercuri sanitare. Dupa acést'a pro-
punere aru avé sa se formeze in modu
provisoriu 7 cercuri sanitare; iér' léf'a
unui medicu cercualu cu diploma se fic-
séza in minimum cu 400 fl.; iér' a unui
chirurgu cercualu cu 300 fl. pe anu.

Membrulu Dr. Moeferd't este in
contr'a efectuierii impartirii in mo-
dulu propusu de comitetu, de óre-ce
proiectulu este necompletu, fiindu-ca
nu s'a ascultat si parerile pretoriloru
si ale mediciloru cercuali. Léf'a de
400 fl. pentru unu medicu cu diploma,
o afla atátu de mica, încátu nici-odata
comitetulu nu va puté avé medici, cari
sa stee la inaltimea sciintiei. Propune
deci cá elaboratulu sa se redece comi-
tetului cu insarcinarea cá sa-lu com-
pleteze respective sa-lu modifice dupa
ce va fi ascultat si parerile pretori-
loru si mediciloru cercuali.

Acést'a propunere de a nánare inse
adunarea nu o primesce. Remáne deci
spre a se pune provisorice in lucrare
impartirea dupa propunerea comite-
tului si anume: 1) cerculu Sebesiulu
cu Sebesiulu cu 9 comune in-
vecinate; 2) Poian'a cu 4 comune;
3) Saliste cu 4 comune; 4) Orlatu
cu 8 comune; 5) Talmaciulu cu 4 co-
mune; 6) Avrigu cu 6; si 7) Mar-
podu cu 7 comune invecinate. Léf'a
mediciloru cercuali si a chirurgiloru
se ficseza dupa propunerea comitetu-
lui, insarcinându-se vice comitele a de-
signá, dupa contielegere cu comunele
resp, loculu de locuintia alu medicu-
lui si cuot'a, ce fia-care comuna are
sa contribuie la léf'a medicului. Pro-
punerea comitetului cá, comunele mai
mari, cari nu au mósie sa se indru-
meze a-si tiené fia-care, iér' cele mai
mici, invecinate, la olalta cáte o mósie
diplomata, se primesce.

In sfersitu se hotaresce asupr'a
unoru curentii si cu aceste siedinti'a
se incheia.

Desbateri parlamentare.

(Continuare din nr. tr.)

dupa „U. p. A.“

D. N. Furculescu. Dar' ingerinti'a
consuliloru. . . .

D. presiedinte alu consiliului. Dle
Furculescu, d-ta nici nu erai nascutu
pe cându noi luptámu contr'a acelu
protectoratu, pe care te rogu sa credi
ca-lu cunóschem mai bine decâtu d-ta,
pentruca se exercitá pe spetele nóstre.
Protectoratulu rusescu, dicu, cá ori-ce
protectoratu exclusivu, luase o putere
prea mare, si consululu rusu se credea
cá stapánu absolutu in Romani'a, si
astfelu usá si abusá de totu. Ei, dloru!
Romani'a s'a revoltatu contr'a acelu
protectoratu exclusivu la 1848. . .

D. P. Ghic'a. Pe care 'lu rein-
viati astadi.

D. Ioanu Bratianu, pres. consiliului.
Sa faci mustrári mostenitoriloru d-tale,
dle Pantazi Ghic'a, pentru mostenirea
ce le vei lasá; dar' pentru ceea ce
vom lasá noi, noi vom fi respundie-
tori, si nu d-ta ai sa ne ceri socotéla.
(Aplause).

Dicea d. Ionescu adeseori: dar'
suntu liberi románi sa-si esprime
astadi opiniunea lor? Dar' de cari
románi vorbesce d. Ionescu? De acei
cari suntu in imaginatiunea d-sele?
Apoi románi au sciutu sa-si esprime
vointi'a lor chiaru atunci cându erá
in tiéra o multime de baionete venite
in contr'a nóstra. Chiaru atunci cându
Europ'a intréga se cutremurá de acelu
colosu alu nordului, románi nu s'au
sfiitu de a-si spune vointi'a lor. Ei
bine, nu románi de astadi voru avea
mai putieniu curagiu in fati'a rusiloru
cându ei vinu cá amici, si cu invoirea,
celu putieniu tacita, a Europei intregi.
(Aplause).

Óre 25 de ani au fostu destulu
cá sa degenezez némulu romanescu,
pentru ca s'a bucuratu de tóte drep-
turile si libertátile lui? (Aplause pre-
lungite). Ei, dloru! noi atunci, putieniu
cunoscuti in Europ'a, cá sa putemu
luptá contr'a puterniculu protecto-
ratu alu Rusiei, amu trebuitu sa ne
radiemámu pre unu dreptu istoricu,
care erá recunoscutu de Europ'a, a
trebuitu sa invocámu egaturile nóstre
cu inalt'a Pórta, si amu facutu apelu
la dens'a.

Dar' cum a respunsu inalt'a Pórta?
A venit in Romani'a Fuad-pasi'a cu
trupele turcesci, de-si nici vorb'a erá
cá sa vina astfelu; dar' a venit si
ne-a chiamatu la Cotroceni cá sa ne
asculte cererile nóstre, si acolo prin
tradare ne-a inchisu, a omoritu pe
bravii nostri pompiari, ne-a esilatu,
ne-a chinuitu cum a vrutu. Eata cum
a respunsu inalt'a Pórta, la care noi
amu facutu apelulu celu mai lealu.
(Aplause).

Onor. d. Ionescu se revolta de
metafore si de expresiuni pe cari nu
le gasesce la inaltimea situatiunei; dar'
de multe ori nu tocmai metaforele poe-
tice esprima lucrurile intr'unu modu
bine simtitu, ci unu cuventu care e
póte mai putieniu academicu, dar' mai
bine adaptatu situatiunei. D sea s'a
revoltatu contra onor. meu colegu d.
ministru de externe cându a pronun-
ciatu cuventulu de divortiu. Ei bine,
de-si nu a si voi sa superu urechi'a
ateniana a dlui Ionescu, 'mi voiu per-
mite a me servi si eu cu aceasi espre-
siune a colegului meu, spre a ve spune
domniloru, ca noi, chiaru dupa acést'a
neleala purtare a Turciei cátra noi,
totusi si atunci diceamu: nu avem
barbatu de lasatu, nu voim divor-
tiulu; amagiti, batuti, inchisi, maltra-
tati in totu felulu de inalt'a Pórta, cu
tóte acestea noi si atunci amu strig-
gatu: traiésca inalt'a Pórta! si pâna
la 1854 mereu amu chiamatu pe inalt'a
Pórta sa se asocieze cu noi, cá im-
preuna sa putemu luptá contr'a ame-
stecului Rusiei in oriente.

A venit resbelulu dela 1853.
Románi s'au oferitu a luá armele,
pentru cá impreuna cu puterile occi-

dentali sa iá si ei parte la lupta contra ambițiilor lor în Rusia în orientu, si sa-si redobândesca titlurile lor din trecut de națiune viua, care scie cu arm'a în mâna sa-si revindece drepturile sele. Dar' si atunci nu s'a impotrivot decatu totu Inalt'a Pórta, care a preferit sa primésca ocupatiunea austriaca în Romani'a, numai pentru cá noi sa nu putem sa ne afirmámu inaintea Europei si sa-i dovedim ca suntem si ca meritámu sa fim între popórele în viétia?

Cându în urma a venit tratatul dela Parisu, cum v'au aretatu colegulu meu dela esterne, dlu Cogalnicénu, si d. Stolojanu, cine a fostu adversarul celu mai inversunatu alu nostru ori-cându erá vorb'a a ni se recunósce unu dreptu, decatu iérasu Inalt'a Pórta, care cautá prin tóte mijlócele sa faca cá noi sa nu ne putem reconstitu si sa putem face unu statu care sa póta tra cu o viétia a sea propria? Si aci sa me ierte onor. meu colegiu, d. Cogalnicénu, a-i spune ca nici acei doi sên trei diplomati turci cá Aali-pasi'a si Fuad-pasi'a, cari d-sea dice ca pareau a întielege mai bine interesele Turciei si a fi mai putienu ostili desvoltárei nóstre, nici acei'a în realitate nu ne erau mai favorabili. Eu me aflámu la Parisu în tempulu congresului si amu fostu de multe ori la Aali-pasi'a cá sa-i dau informatiuni despre tiér'a nóstra si sa-i aretu legitimele ei cereri; dar' în totu-déun'a amu constatat ca, de-si sub o forma mai dulce, cá sa nu dicu mai iesuita decatu cei-lalti, în faptu in sa ne erá celu mai mare adversariu. Si atunci, cá si alta data, la ori-ce pasu amu voitu sa facem, Inalt'a Pórta ne-a opusu cea mai obstinata resistenta, chiaru în impregiurári unde vedea ca noi avem în favórea nóstra spriginulu morale, aprobarea tacita a celor-lalte puteri garant, cari, de si vedea ca ne cam abatemu dela vointi'a espresa de densele în tratatul de Parisu si în conventiunea relativa la tiér'a nóstra, cu tóte acestea le pareau bine de a constatá ca pupiliu lor devinu barbati, ca se emancipa. Inalt'a Pórta in sa n'a sciutu nici de asta data a face altu decatu a pune pericolulu în pragu si a ni se impotrivi.

La 1866, cându amu facutu celu din urma mare actu cá sa indeplinu vointi'a exprimata de națiune prin divanulu ad-hoc, ce a facutu Inalt'a Pórta? A pornitu indata bataliunile sele la Dunare, si numai vointi'a nestramutata si personala a imperatului Napoleonu III a opritu cá Romani'a sa nu fia din nou préda armatelor turcesci. Imperatulu Napoleonu, fára scirea ministrului din afara, din cabinetulu seu, a depesiatu sa nu se inainteze armatele turcesci spre Dunare, cáci atunci face din acést'a o afacere personala, si astfelu s'a opritu invasiunea turcésca în Romani'a!

Ei bine, noi de atunci, si dupa atátea incercári, dupa atátea deceptiuni, dupa atátea acte de ostilitate din partea Turciei, aretatu-iamu cele mai mici resimtieminte? Nu, dloru. Si de atunci tóte guvernele cari s'au succesu, dela 1866, au cautatu sa póta aduce pe Inalt'a Pórta la simtieminte de amicitia pentru noi si de prudentia chiaru pentru dens'a. Ei bine, la fiacare pasu ce a facutu în acestu sensu ori-care ministeriu, din ori-ce colóre, necurmatu a gásitu opozitiunea cea mai neinduplecata si pretensiunile cele mai absurde, anachronismele cele mai mari din partea Turciei.

Tratatulu dela Parisu a pusu drepturile nóstre dejá existinti sub protectiunea colectiva a puterilor garante. Amu auditu de mai multe ori afirmandu-se ca noi datámu dela tratatul de Parisu, ca existinti'a nóstra o datorim tratatului dela Parisu. Ferésca Dumnedieu! Mai întâiu națiunea romána este óre o societate anonima privilegiata de cele septe pu-

teri, cá atunci cându privilegiulu s'aru radica nátiunei románe, cá unei societáti anonime, existinti'a ei sa fia periclitata? Apoi seculi întregi, dela zamislirea lui, némulu romanescu a pututu strabate atátea furtuni, atátea invasiuni, si statulu románu a statu în picioré fára tratate, fára garantii, fára privilegiulu unei societáti privilegiate, si a pututu sa ajunga pâna aci. Óre Romani'a este o configuratiune conventionala, o configuratiune politica care resulta numai din conventiunile puterilor Europei? Ei bine, dloru, în Romani'a, ori unde vei pune piciorulu, dai de unu terenu framentatu si plamaditu cu sânge a sute de generatiuni romanesci. Fia-care válcea, fia-care riu, fia-care colnicu alu Romaniei are suveniru de fapte eroice, cari facu cá pamentulu unei tieri sa primésca intiparirea nátiunei si sa devina astfelu proprietatea, patrimoniulu ei.

Ce? Romani'a e fasonata de fór-fecile diplomatiei Europei? (Aplause prelungite). Ce? n'amu imprimatu noi insi-ne Romaniei caracterulu ei nátiunalu? Si vocile tuturor eroilor nostri, cându ei s'aru desteptá, n'aru strigá totu asiá? (Aplause prelungite). Acést'a, dloru, este Romani'a. (Aplause).

Eu facu omagie mele tratatelor, tienu la tratate, le respectezu; dar' sa nu mi se dica cá tóta existinti'a nóstra resida în tratate; acést'a n'o primescu, acést'a n'o primesce națiunea romána. Existinti'a nóstra, fiinti'a nóstra trebuie sa o cautámu în barbati'a nóstra. Nátiunile au nevoia sa se afirme, déca voiescu a figurá în concertulu europénu.

Ei bine dloru, tratatul dela Parisu ne-a garantatu independenti'a, neutralitatea nóstra într'unu modu fórte putienu definitu, ne-a garantatu acestea cá inglobati în imperiulu otomanu; si multi dicu sa stámu neutri fiinduca existinti'a nóstra e garantata. Déca inse insusi imperiulu Turciei a fostu garantatu; déca Rusi'a vine si declara resbelu Turciei — si puterile o abandona declarandu-se neutre, — unde mai vedeti d-vóstra garanti'a, celu putienu o garantia reala, de faptu? Faptele ne-au aretatu ca acea garanti'a a puterilor, în ceea ce privesce integritatea Turciei, nu mai exista.

Noi nu sfasiámu tratatul de Parisu, nu-lu negámu, nu ne desbracámu de acea protectiune, de acele garantii, de-si în momentele de fatia ne suntu cu totul insuficiente. Dar' ne gasim în fati'a unui faptu: Rusi'a a declarat resbelu Turciei; nici un'a din puteri n'a venit sa dica ca garanti'a data Turciei este fictiva, cu tóte acestea resbelulu a izbucnit. Rusi'a trebuia sa tréca pe la noi. Se întielege lesne acum ca în fati'a acestei parasiri a Europei întregi pentru Turci'a, — în care intrámu si noi, dupa dis'a lor, — a trebuitu sa cautámu a ne luá si noi garantii, dela cine? dela acel'a care venia preste noi, dela acea putere care, intrámu preste noi, calcasa tratatul de Parisu; care inse ne-a garantatu ca va respectá si va face sa se respecteze tratatul de Parisu în totu ce privesce Romani'a, asicurári ce n'amu potutu obtiene dela nici un'a din celelalte puteri garante. Cu tóte acestea, tóte puterile, — cu deosebire de un'a singura, care si aceea a fostu numai unu minutu sberlita pe noi, — tóte puterile au recunoscutu ca amu facutu actulu celu mai prudent; ca ceea ce n'au potutu si nu le venia sa faca ele, amu facut'o noi, condusi de instinctulu de conservare.

În ce dar' amu gresitu sublimei Porti? Sfasiatámu noi legaturile cu inalt'a Pórta? Nu! Amu facutu ceea ce ori-ce fiintia face pentru conservarea sea: amu cautatu sa ne asicurámu existinti'a nóstra, nimicu mai multu, nimicu mai putienu. Ei bine, pentru acést'a inalt'a Pórta ne declara resbelu! Inalt'a Pórta face o nota circulara puterilor, unde dice ca noi,

prin privilegiile cari ni s'au datu, prin institutiunile pe cari noi insine ni le amu datu, — institutiuni recunoscute de puteri, — n'amu respunsu asteptárei Europei si intereselor inaltei Porti. Ori-cine va ceti not'a turcésca, se va convinge ca este o amenintiare din partea Turciei, ca déca ea aru fi biruitoare, aru avé otarirea sa ne ia acele privilegii pe cari le avem, sa ne reduca iérasu la votarea de dóue provincii cari sa fia iérasu gradin'a sultanilor, cum se dicea inainte.

Dar' s'a multiamitu óre Pórta pe aceste simple amenintiári? Dloru, pe cáta vreme a bombardatu Brail'a, Galatii, Renii, noi de-si gaseamu ca acést'a nu prea e corect, inse amu disu: e în legitima apere; vine si lovesce pe rusi pâna a nu tréce Dunarea. Dar' cându bombardéza Calafatul, Bechetulu, Olteniti'a, orasie de cari rusii erau în departate decatu 30, 50 si pâna la 150 kilometri; cându ne jefuiescu, dupa cum v'a spus si colegulu meu dela esterne; cându intra chiaru în orasiele si pe riurile nóstre si ne iau productele si vitele — si aci s'a încelatu colegulu meu dela esterne; nu ca iau vitele pentru trebuinti'a de hrana, ei, cá lupulu si cá vulpea cându intra în cotetiu, manánca ceea ce potu, dar' ucidu totu ce nu e asemenea lor: — cu instinctulu de estermine, omóra vitele nóstre si le lasa mórté, fiinduca vitele nóstre suntu asiá de numeróse, încátu turcii nu le potu luá pe tóte cu densii. (Va urmá.)

Corespondintia.

Resinari in 20 Maiu.

(P. Br.) Pretoru, jude cercuale, jude procesuale, szolgabirou, inspectoru cercuale, suntu sinonimele prin care în tempulu de fatia în regatul Ungariei se caracteriséza functionari administrativi, séu cum 'i numescu în Romani'a sub-prefecti. Pâna cându regimulu portá grija cá legile pe spesele statulu sa se traduca si sa se tiparésca în tóte limbile patriei erá si numirea a acestoru functionari în limb'a romána mai originala si corespunditoare agendelor, cu a căroru conducere suntu incredintiati.

Dar' de cându acést'a ingrigire s'a datu uitárei, fiesce-care functionariu de categori'a de susu se servece în afacerile sele oficióse de ceea numire caracteristica în limb'a romána care 'i place. Asiá vedemu în comitatulu Sibiului pe unii si aceiasi functionari în ordinatiunile sele figurându cá pretori pre cându în certificatele de drumu sta jude cercuariu. Iér' cându ne vine vre-unu actu din alte comitate în limb'a romána la mâna totu dela functionari de asemenea categoria i vedemu scrisi sub numirea jude cercualu séu jude procesualu séu tractualu.

Poporulu románu de rendu 'i numesce pe acesti functionari în unele comitate séu szolgabiroi în limb'a magiara séu inspectoru se întielege cercuali.

Pretori la románi erá functionari incredintiati cu agende judecatoresci, iér' sfer'a activitátei a preturilor c. r. din Transilvani'a si Ungari'a de sub sistem'a absolutistica se estindea atátu asupr'a justitiei cátu si asupr'a administratiunei, precându acum'a justiti'a este cu totul deosebita de administratiune. Asemenea nepotriviata este si numirea de jude cercualu séu procesualu fiinduca elu dupa sunetulu legei municipale unguerescu nu are de a face judecáti ci numai de a priveghiá comunele aflate în sfer'a activitátei sele, si a exercitá acele drepturi si datorintie pe care i le predá legea si statutele. Numirea cea ungueresca szolgabiro care se afla în testulu legei insemnéza judele servitorilor si corespunde în tempulu feudalisticu cându erá servi si domni adeca în tempulu jobagiei de care multiamita

ceriului popórele Ungariei au scapatu inca din anulu 1848. Inspectoru cercuali avea în fundulu regiu mai nainte totu agendele acelea care le au si acum'a susu numitii functionari cercuali. Poporulu románu este dedatu cu acést'a numire si de ceea aru fi si în tempulu de fatia corespunditoare de a se numi totu asiá în limb'a romána functionari cercuali administrativi (szolgabiro).

Nr. 4. — 1877
desp. IV.

Conchiamare.

Despartimentulu alu IV alu asociatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului románu va tiené în anulu acést'a adunarea sea generala în frumós'a comuna „Poian'a“ din scaunulu Mercurei în diu'a de Sân-Petru románescu, adeca în 29 Iuniu 1877 st. v.

Dreptu aceea subscrisulu subcomitetu face prin acést'a invitatiunea sea la toti románii voitori de progresu nationale, cu deosebire la acei'a, cari se afla cu locasiurile lor în apropierea numitei comuna, rugându a luá parte activa la acést'a adunare progresitoare. Iéra tineriloru le dicemu, cá sa vina cu câte o disertatiune în buzunariu.

Sebesiu în 15/5 1877.

Din siedinti'a comitetului susu atinsului despartimentu.*)

Balomiri, Paraschivu,
directoru actuariu.

Nr. 50 — 1877
desp. III A. T.

Insciintiare.

În sensulu decisiunei adunárii generala cercuali a despartimentului III din 11/6 1876 punctu XII, — Adunarea generala cercuala ordinaria a numitulu despartimentu alu Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romána si cultur'a poporului románu, — pentru estu-anu se va tiené în „Ocn'a“ (Sabiului) — la 3 Iuniu (22 Maiu) adeca dumineca dupa Rosalii a. c.

Acést'a se aduce la cunoscinti'a onoratului publicu, invitându-se cu tóta onóra atátu domni membri, precum si toti románii binevoitori, a participá la acést'a adunare în numeru cátu se póte mai mare.

Programulu tienendei adunári e urmatoriulu:

Dupa tienerea sántei liturgii în biseric'a cea mare romána, — adunarea se deschide în numit'a diua la 10 óre a. m. prin directorulu despartimentului; dupa acést'a urméza:

1. Alegerea unei comisiuni de 3 membri pentru inscrierea membriloru si incassarea tacselor si ofertelor benevole.

2. Raportulu comitetului prin actuariulu.

3. Raportulu cassariului.

4. Ficsarea bugetului, pro 1877/8 conformu proiectului comitetului.

5. Alegerea membriloru comitetului pentru trieniulu 1877—1880.

6. Diverse propuneri.

7. Raportulu comisiunei alese sub pct. I.

9. Determinarea locului si dilei pentru adunarea gen. venitoare.

9. Un'a prelegere; si incheierea.

Din siedinti'a subcomitetului desp. III alu Asociat. transilvane.

Sabiulu în 12 Maiu 1877.

I. Hanni'a Dr. N. Olariu,
directoru actuariu.

*) Astfelu de acte n'aru stricá, déca aru fi mai putienu poetice si mai multa seriose. Totu odata rugámu pe dd. respectivi a nu ne mai votá neineredere, déca si-aru uitá cum-va de publicarea acestei conchiamári. R. d.

Varietăți.

(†) *Necrologu.* Sasii din Transilvania au perdutu pre unulu din primii lor barbati, iera cetatienii din patri'a mai angusta, pe unu bunu cetatianu, pre Franciscu *Gebbel*, secretariu alu bisericeii ev. luth. din Transilvania. Acest'a, unu modelu de modestia in viet'i'a de tôte dilele, care erá o columna tare a poporului sasescu cându erá vorb'a de apararea intereselor acestui'a, reposá in 16 Maiu st. n. Spre sfersitulu aperierei intereselor natiunali sasesci, reposatulu nu dispunea numai de multa inima si de unu caracteru de feru, ci de multa sciintia positiva si de cunoscintie speciale. Stimându noblet'i'a spirituala in fia-care cetatianu, de ori ce natiunalitate ne intrunim si noi cu cei ce regretéza multu acésta perdere si dicemu si noi asupr'a mormentului care s'a inchisu Vineri in 6/18 Maiu a. c. asuprai: Fia-i tierin'a usióra!

* *Multiamita publica.* La colect'a intreprinsa in 20 Martie st. v. a. c. subscrisele colectante in orasiulu Seps Szt. György in favórea vapsirei amvonului, chorului, ferestrelor, si usilor bisericeii nóstre gr. or. de aici, in suma de 74 fl. v. a. adacemu cea mai adenca multiamita publica, multu onorate-loru dómne, si domnisióre cari si de asta-data la rugarea nóstra si-au aretatu iubirea cátra biseric'a nóstra gr. or. concurându cu maritimósele lor oferturi. Seps Szt. György 5 Maiu 1877.

Marin'a *Popovicu*,
pr. par. localu.

Mari'a *Ianos n. Bocoru*.

* *Intreruperi in comunicatiune.* Ploile indelungate si furtunele din dilele trecute au causatu mari pagube la cáile ferate transilvane. In 5/17 l. c. dupa amédi la 4 s'a ruptu unu podu de o lungime de 12 metri intre Micasa's'a si Copsi'a. Pe aceasi linia s'a spartu stratulu drumului intr'o lungime de 21 metri intr'o afundime de 4 metri. Mai departe s'au asiediatu intre Micasa's'a si Blasiu 2 poduri, unulu de 7 metri, si altulu de 10 metri lungime.

Trenulu, ce erá sa plece in 5/17 l. c. dela Sibiu n'a potutu espedá marfurile predate, care s'a pusu la disposit'i'a trimitatorilor.

Intreruperea comunicatiunei intre Copsi'a si Blaju va durá tempu mai delungatu, cáci 19 locuri, laolalta intr'o lungime de 1990 metri nu suntu practicabile. Podulu dela Hususáu este cu totulu stricatu. Si lini'a Alb'a-Iuli'a—Teusiu este intrerupta.

Transportulu marfurilor si transportulu persónelor pe lini'a Sibiu—Oradea si Sibiu—Aradu este deocamdata cu totulu sistata.

* *Postalu.* Astadi primim dela dir. postei o publicatiune, cu datulu de eri, in carea se spune ca in urm'a reversárilor de apa comunicatiunea pe primulu drumu de feru transilvanu si intre Copsi'a mica si Teusiu e deocamdata sistata cu totulu.

* *Reversári de ape* au tostu in urm'a indelungatoru ploi aici si in giuru, au fostu in tienutulu Blasiului, Sebesiului si Orestiei. Asemenea in tienutulu Fagarasiului unde (la Sâmbat'a, Voi'a si Dridifu) au batutu si pét'r'a (grândin'a).

* *Avisu.* Toti românii din provinciile austriace domiciliati in Bucuresci, au fostu convocati a se intruni Dumineca in 8 Maiu la ór'a 1 dupa anédi in sal'a facultáției de litere, palatulu universitáției.

La ordinea dilei erá alegerea unui comitetu pentru primirea ofrandelor de preste Carpati in favórea fratilor nostri raniti.

* *Corespondinti'a „Vulturului.”* *Ismailu*, 1 Maiu. Dilele trecute 50 cazaci din Kili'a au trecut Dunarea cu caii lor in notu. Caus'a acestei treceri a fostu provocata de nisce locuitori, cari fugindu de basibozuci si

cerchezi cá sa nu-i taie, intrase in balta si faceau semnu rusiloru de a-i scapá. La trecerea cazaciloru dincolo la Kili'a cea vechia; turcii, cari urmareau pe nenorocitele victime, vedindu pe cazaci au fugitu. Multe femei si copii fugite de gróz'a turciloru, au fostu trecute dincóce de cátra cazaci si cu modulu acest'a au scapatu de mórte sigura.

La întórcerea cazaciloru, unulu dintre ei a luat unu butoiasiu cu spiritu la subsuóra cá sa-lu tréca dincóce. La innotare da preste unu vertegiu, unde a fostu in mare primejdie de a se innecká, cáci de siepte ori l'a intorsu ap'a pe locu, si toti socoteau ca elu se va innecká, elu inse, cu o fortia si curagiu admirabilu strigá calului dându-i unu biciu; in trei sarituri calulu s'a aflatu afara din vertegiu, ier' preste putienu a esitu la malu, tie-nendu si butoiasiulu la subsuóra! Eata dar' ce face cazaculu rusescu! Sa traiesca asemenea voinici!

Pe cându cazacii trecusera Dunarea si se aflau pe malulu dreptu in Bulgari'a, ce-va mai josu de satulu Vilcovo (Velcovo), ei au descoperitu in salcii unu telegrafu secretu cu tôte trebuinciósele lui, lánge care erá si unu turcu. Acestu instrumentu telegraficu precum si turculu au fostu transportate dincóce si turculu telegrafistu se afla in arestu in polit'i'a rusésca.

* *Ciocnirea trenului dela Costesci.* Eri nópte ór'a la 1 si jum. trenulu militariu, care plecase din Pitesci intrându in gar'a Costesci, nefiindu calea inchisa, a datu preste unu trenu cu vagóne libere care asceptá. Ciocnirea a fostu asiá de mare si aru fi fostu si mai teribila déca conductorulu n'aru fi luat claru in acelu momentu gravu, mesuri, pentru oprirea masinei. Suntu trei morti unu conductoru, unu frenariu (bremzeru) dela calea ferata si unu soldaturusu; siepte insi raniti fórte gravu, ier' cáti-va contusiati. Siese vagóne s'au sfarematu cu totulu, ier' optu suntu vatamate.

O comisiune din partea directiunei cáiloru ferate si unu colonelu rusu s'au dusu pentru a face convenite cercetári.

Sciri telegrafice

Parisu, 16 Maiu. In urm'a esplicárilor date in privint'i'a politiceii din intru, intre maresialulu Mac-Mahon, presidentulu Republicii, si d. Iules Simon, presidentulu consiliului de ministri, cabinetulu intregu si-a datu demisiunea. In acestu momentu ministri suntu adunati pentru a delibérá asupr'a situatiunei.

Parisu, 16 Maiu. Maresialulu Mac-Mahon a tramisu adi diminétia o scrisóre dlui Iules Simon in care dice: „Suntu surprinsu ca nici d-ta, nici ministrulu justitiei, d. Martel, n'ati combatutu ieri dela tribuna abrogarea legeri de presa votata in 1875 dupa propunerea dlui Dufaure, si a cárei aplicare o cereati insi-ve, mai de una-di, inaintea tribunaleloru.

„Ne intielesemu inse in consiliu cu d-ta si d. Martel sa combateti propunerea de abrogarea acestei legeri. Dejá me mirasemu ca n'ati combatutu unele dispositiuni ale legeri municipale, precum publicitatea consiliiloru municipale, alu cárei pericólu fati recunoscutu insi-ve in consiliulu de ministri. Acésta atitudine din partea d-tale nasce intrebarea, déca a-ti conversatu asupr' camerei influint'i'a necesaria pentru prevaluarea vederiloru d-tale. Esplicatiunile, in acésta privintia suntu neapérate. Déca nu suntu respundietorii inaintea parlamentului, amu insa inaintea Franciei a respunde, de care, adi mai multu decâtu ori-cándu, trebuie sa me preocupu.”

In urm'a acestei scrisori, d. J. Simon a prezentatu demisiunea sea Maresialului care a primit'o. Maresialulu a chiamatu in urma pe ducele D'Audriffret Pasquier, presidentulu senatului.

Parisu, 16 Maiu. Presidentulu consiliului, d. J. Simon, a respunsu maresialului Mac Mahon, cu o scrisóre prin care si dá demisiunea, esplica conduita sea si aréta dorint'i'a de a fi inlocuitu cu barbati din partidulu republicanu conservatoru.

Parisu, 16 Maiu. Presidentulu republicei a chiamatu pe d. Dufaure care a respunsu ca, pentru motive de sanatate, nu póte primí missiunea de a compune unu ministeriu. Nu credemu ca noulu ministeriu se va constitui pána mâne.

Petersburg, 19 Maiu. Ardahan fu luat cu asaltu in 17 l. c. de trupele generalului (rusescu) Loris-Melicoff; siese-dieci tunuri cadiura in mânilu rusiloru; cavaleri'a a urmaritu pre turcii pusi in fuga. Rusii au perdutu 235 morti si raniti, intre cari 5 oficieri.

Bucuresci, 19 Maiu. „Agenti'a Havas” spune ca imperatulu Rusiei se astépta pe 25 l. c. la Ploiesci.

Constantinople, 19 Maiu. O proclamatiune a sultanului adresata trupeloru tramise in Caucasu le impune missiunea de a eliberá pe cerchesii coreliginoari de sub domnatiunea rusésca.

Constantinople, 19 Maiu. O escadra de 9 nái cu 10,000 ómeni, 5 baterii si 50,000 pusi au plecatu spre Suchum-Kaleh. In Constantinople s'au imbarcatu multi cerchezi. Comand'a espeditiunei a luat'o asuprai Pazlipasi'a — Siech. ul islamulu a proclamatu sántulu resbelu contra Rusiei.

Petersburg, 19 Maiu. Suchum Kaleh prin unu bombardamentu nou este prefacutu in cenusa, de aceea e parasitu de trupele rusesci.

Vien'a, 20 Maiu. „B. d. Corr.” afla positivu ca regimulu principelui Carolu a proclamatu *independint'i'a Romaniei* si a declaratu Turciei resbelulu. Rolulu armatei române, carea s'a concentratu in Romani'a mica, va fi curatu defensivu.

Zara, 20 Maiu. Despotovici, amenintiatu de 5000 turci tramisi la Grahovo, s'aru fi retrasu la înáltimile muntelui Sedlo. Sulaiman pasi'a temendu-se de o revolta din partea crestiniloru, a incuarteratu in fia-care casa crestinesca cáte trei turci.

Tiflis, 20 Maiu. La Ardahan a cadiutu in mânilu rusiloru 82 tunuri si in cetate precum si in sandjacu (districtu) s'au instalatu jurisdiciuni rusesci. Turcii continua a bombardá comunele litorale dela Capu Adlei pána la Ociacoff. Contr'a cerchesiloru desbarcati se tramitu trupe rusesci.

Burs'a de Vien'a.

Din 11/23 Maiu 1877.

Metalicele 5%	58 30
Imprumutulu nationalu 5% (argintu)	64 15
Imprumutulu de statu din 1860	107 70
Actiuni de banca	769 —
Actiuni de creditu	134 50
London	128 95
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	73 —
„ „ „ Temisiorene	71 50
„ „ „ Ardelenesci	70 —
„ „ „ Croato-slavone	— —
Argintu	113 10
Galbinu	6 14
Napoleonu d'auru (poli)	10 33 1/2
Valut'a noua imperiale germána	63 35

Publicare de concursu.

Comunele Buteni, Chisind'i'a, Vasai'a, Paiuseni, Cuiediu, Hodosiu, Bers'a, Voivodeni, Aldesci si Cacarau, conformu decisiunei comitetului administrativu comitatensu aradanu, grupându-se intr'unu cercu sanitariu, subscrís'a antistia prin acést'a deschide concursu pentru infintiatulu postu de medicu cercuale, cu resiedint'i'a in Buteni.

Dotatiunile:

1. Din cassadele comunelor grupate anualmente salariulu stabilitu de 600 fl. v. a.
 2. Pentru cercetarea morbosului in tempu de di 30 cr., in tempu de nópte 40 cr.
 3. Pentru visitarea morbosului mergendu la medicu, diurna de di si nópte egale de 20 cr.
- Seracii suntu a se curá gratis.

E de observatu ca in opidulu Buteni locuiescu stabilu mai multu de 70 familii inteliginte, mai departe posiede un'a apoteca.

Dela recurenti se recere, posiedearea limbei române, magiare si celei germane; recursele loru proviedute cu documentele necesarie, suntu a se insinuá pána in 15 Iuniu a. c. st. n. la subscrís'a antistia.

Terminulu de alegere s'a defiptu pe 17 Iuniu a. c. órele 10 antemeridiane.

Datu in Buteni 1877 Maiu 10 st. n.
Isidoru *Popescu*,
notariu.

Teodoru *Giur'a*,
3—3 juratu.

Nr. 1447/1877.

Concursu.

Spre ocuparea postului de mósia in comun'a Ludosiu mare, care postu e pe anu dotatu cu cuartiru liberu, 1 1/2 stánginu de lemne 15 hectolitre gráu si 10 hectolitre cucuruzu si dela fia-care casa de nascere cu cáte 40 cr. v. a. cá tacse.

Mai departe, pentru comunele incorporate Carpenisiu-Reciu cu plat'a anualá de 40 fl. v. a. 1 1/2 stánginu lemne, o sórte de lemne gratisu, afara de acestea din Reciu dela fia-care casa de nascere 60 cr. si in Carpenisiu 40 cr. v. a. precum si o páne de gráu cá dotatiune se escrie concursu pána in finea Maiu a. c. st. n.

Suplicantele au a-si asterne suplicele loru in privint'i'a acést'a subscrísului oficiu.

Mercurea 4 Maiu 1877.

Dela oficiulu Pretorialu.

(2—3)

Concursu.

Devenindu vacantu postulu de notariu din comun'a Resinari se escrie concursu cu terminulu pána in 31 Maiu 1877 st. n.

Cu acestu postu suntu impreunate: unu salariu anual de 500 fl., relutu pentru cuartiru 40 fl. si tacsele, cari se voru statori pentru contracte si alte scrisori private.

Doritorii de a concurá la acest-postu au a documentá pe lánge cuaeificatiunea prescrisa in §. 75 art. de lege XVIII din 1871, ca sciu perfectu limb'a romána, si au cunoscintie necesarie de limb'a magiara si germana.

Petitiunile timbrate si proviedute cu documentele referitóre la recerintiele amintite suntu a se indreptá pána la diu'a prefipta la acésta pretura.

Sibiu, in 8 Maiu 1877.

Dela pretur'a cercului

2—3

Resinari-Seliste.

Edictu.

George Dimitrie Boniceanu din Sit'a-Buzeu de religiunea gr. or, care dela inceputulu anului 1871 a parasitu cu necredintia pre legiuit'a sea socia Paraschiv'a G. Munteanu totu de acolo fára a se scí ubicatiunea lui, se citéza a se presentá inaintea subsemnatului scaunu ppresbiterale in terminu de unu anu si o di, cáci la din contra procesulu divortialu asupr'a intentatu se va pertractá si decide si in absent'i'a densului.

Breticu in 28 Aprile 1877.

Scaunulu ppresbiteralu gr. or. alu Trei-Scaunelor.

Spiridonu *Dimianu*, m. p.
3—3 adm. protop.

Publicatiune.

Subscrísulu prin acést'a facu onpublicu cunoscutu cum-ca mi-amu deschisu cancelari'a advocatiale in cetatea Brasiovu, strad'a négre in casele d. Constantinu Jug'a Nr. 339.

Georgiu *Lászlo*,

1—1 presiedinte de trib. reg. in pensiuene advocatu.